

เทศน์เช้า วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๓

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ ตั้งใจฟังธรรม ฟังธรรมสัจธรรมไง เวลาสัจธรรมนะ องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม ตรัสรู้ธรรม สัจธรรมอันนี้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ประกาศธรรม พอประกาศธรรมโลกได้รับความร่มเย็นเป็นสุขไง

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาท่านพูด

**“เธอทั้งหลาย พ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์ เธอจงไปอย่าซ้อนทาง
กัน”**

บ่วงที่เป็นโลก เห็นไหม ลากสักการะ ความสรรเสริญเยินยอทางโลก บ่วงที่เป็นทิพย์
เป็นทิพย์สมบัติต่างๆ ที่มันจะได้ เธอพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์ เธอจงไปอย่า
ซ้อนทางกัน เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรม แสดงธรรม สัจธรรมเวลาพระ
ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ได้คุณธรรมในหัวใจ

วันวิสาขบูชา เขาเสนอองค์การยูเนสโก เขาประกาศเป็นวันสำคัญของโลก วันวิสาขบูชา
คือวันองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิด ตรัสรู้ ปรีชาญาณ ภายในวันเดียวกันไง

วันสำคัญของโลก วันสำคัญของโลก เขาจะนับถือลัทธิศาสนาใดก็ได้แล้วแต่ เขาพิสูจน์ทาง
วิทยาศาสตร์แล้วเขายอมรับไง ดูสิดูสิ่งที่เป็นศิลปวัฒนธรรม เห็นไหม ที่ฝังอยู่ที่ปถวิธาตุ
มันมหัศจรรย์ มหัศจรรย์ มหัศจรรย์ทั้งนั้น สิ่งที่เป็นความมหัศจรรย์มันเกิดมาจากไหน มันเกิด
จากหัวใจที่เป็นธรรมไง หัวใจที่คนเขาเคารพบูชาไง

สิ่งที่เป็นธรรม เป็นธรรม สัจธรรมอันนั้น เห็นไหม เป็นวันสำคัญของโลก วันสำคัญของ
โลก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรม พระอรหันต์ ๖๑ องค์ พ้นจากบ่วงที่เป็นโลก
และบ่วงที่เป็นทิพย์ สิ่งนี้เป็นรากฐานของชาวพุทธเรา ชาวพุทธเรามีความภูมิใจว่าเรานับถือ

พระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาเดียวที่คงทนต่อการตรวจสอบของทาง
วิทยาศาสตร์ เป็นศาสนาเดียวที่พิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์

ถ้าพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ เห็นไหม เวลาทางตะวันตกเขายกย่องสรรเสริญว่าเป็น
ศาสนาแห่งสันติภาพ เป็นศาสนาแห่งภราดรภาพ นี่เขายกย่องสรรเสริญโดยวิทยาศาสตร์ โดย
มุมมองของกล้องของโลกไง

แต่เวลาเผยแพร่ธรรม เผยแผ่ธรรม เวลาผ่านไป กิ่งพุทธกาลศาสนาจะเจริญหนหนึ่ง
เจริญในหัวใจหลวงปู่มั่น นี่ไงสิ่งที่สำคัญ สำคัญ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านประพฤติปฏิบัติ
ของท่าน ท่านถึงสิ้นกิเลสไป การสิ้นกิเลสไปเป็นสิ้นกิเลสไปในหัวใจนั้น องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรม กราบธรรม กราบสังฆธรรมอันนั้นไง

เวลาองค์การยูเนสโกเขายอมรับ ยอมรับ เขายอมรับทางวิทยาศาสตร์ที่พิสูจน์ตรวจสอบ
ได้ นั้นยอมรับทางโลก แต่ทางธรรม ทางธรรมมันเป็นการยืนยันมาจากหัวใจ ถ้าหัวใจเป็นธรรม
ขึ้นมา สังฆธรรมนี้เกิดในหัวใจอันนั้นไง ถ้าเกิดในหัวใจอันนั้น สิ่งที่พิสูจน์ตรวจสอบ พิสูจน์
ตรวจสอบ พิสูจน์ตรวจสอบขึ้นมา ๒,๐๐๐ กว่าปีมานะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสร้าง
ประโยชน์ไว้กับโลก เวลาทางประวัติศาสตร์ เวลาศาสนาพุทธเจริญนะ เกือบครองโลก แล้วมัน
เป็นศาสนาแห่งสันติภาพไป มันไม่มีศึก ไม่มีสงคราม แล้วรุกรานมา

ทางสายใหม่ไปดูสิ วัดวาอารามที่โดนทะเลทรายมันกลบไว้เต็มไปหมดเลย แต่สุดท้าย
แล้วเวลาศาสนาเขารุกรานเข้ามา มันก็เป็นสังฆธรรมของโลกไป เป็นสังฆธรรมของศาสนาพุทธด้วย
สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง มันแปรสภาพของมันไปตลอด ไม่มีสิ่งใดคงที่ เวลาสูงสุดแล้วมันก็
ต้องตกเป็นเรื่องธรรมดา แต่ธรรมดา ธรรมดา แต่กิ่งพุทธกาล เวลาองค์การยูเนสโกประกาศ
บุคคลสำคัญของโลก ปีนี้ทั้งปีเขาจะเฉลิมฉลองกัน เฉลิมฉลองเพราะหลวงปู่มั่นได้รับการยก
ย่องสรรเสริญ หลวงปู่มั่นได้รับการยกย่องสรรเสริญเพราะผลงานของหลวงปู่มั่นไง

เวลาหลวงตาท่านพูดนะ ถ้าพูดถึงทางโลกนะ เป็นคนจนที่สุด อยู่ในป่าในเขานะ
อยู่ในป่าในเขาท่านใช้ผ้าบังสุกุลจีวร ถ้าทางโลกเป็นคนทุกข์คนจนทั้งสิ้น แต่ถ้าในทาง
ธรรม ทางธรรม เอกบุรุษ ยอดเยี่ยม เพราะความยอดเยี่ยมอันนั้นถึงได้สร้างศาสน
ทายาทมา พอสร้างศาสนทายาทมา ครูบาอาจารย์ที่เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น หลวงปู่มั่น

เวลาท่านประพฤติปฏิบัติตามความเป็นจริงอันนั้นถ้าจิตใจมันเป็นจริงขึ้นมา สัจธรรม ไฉน

ถ้าสัจธรรมมันจะทำไปทางโลกไม่ได้จะว่าทางกิเลสเลย ไปทางโลก ทางโลกมันทำไป
ไม่ได้ แต่ถ้าเป็นความจริง ความจริง สิ่งที่มีมันเป็นประโยชน์เท่านั้นถึงจะทำความที่เป็นประโยชน์
ประโยชน์ ประโยชน์เราให้ได้ก่อน แล้วได้ประโยชน์เขา ต้องเอาชนะตนเองให้ได้ก่อน ต้องสอน
ตัวเองให้ได้ก่อน เพราะถ้ายังสอนตัวเองไม่ได้จะไปสอนใคร แม้แต่ตัวเองสอนไม่ได้

ในพระพุทธศาสนา เวลาพุทธศาสนาสิ่งที่สอนยากที่สุดคือสอนตน สิ่งที่ยากที่สุด
สิ่งที่ประพฤติปฏิบัติ ตนนี่สำคัญที่สุด แล้วตนสำคัญที่สุด ใครจะอบรมสั่งสอน

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ปริยัติ ปริยัติมีการศึกษา ศึกษา เห็นใหม่
ทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์เขาค้นคว้ากัน เขาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ก็ทาง
วัตถุ ทางทฤษฎี ทางตำราที่วิเคราะห์วิจัย มันเลอเลิศ มันเลอเลิศจนเขาเองเขาก็เห็นคุณค่า แต่
ในเมื่อมันเป็นประเพณีวัฒนธรรมของเขา เขาเป็นปัญหาสังคมของเขา เขาก็เชื่อถือของเขาไป
อย่างนั้น

แต่ถ้าเป็นสัจจะความจริงมันพิสูจน์ได้ ถ้าการพิสูจน์ได้ เวลาพิสูจน์ได้แล้วเราจะเชื่อสิ่ง
ใด เราต้องเชื่อความจริง อันนั้นเป็นการพิสูจน์ตรวจสอบทางกล้องทางวิทยาศาสตร์

แต่ถ้าเป็นทางธรรม ทางธรรม การเอาชนะตนเอง เอาชนะตนเอง สิ่งที่ยชนะตนเอง ที่เรา
มาวัดมาวากันก็มาเพื่อเหตุนี้ไง เรามาวัดมาวากันเพื่อทำบุญกุศลของเรา ทำบุญกุศลของเรา
จะทำคุณงามความดี บุญกุศลคือการทำความดี ทำดีทำที่ไหน ทำที่ไหนก็ได้ที่อยู่ที่
พอใจ คำว่า “ที่พอใจ” มันเปิดให้หัวใจเราทำขึ้นมาให้ได้ไง เพราะเราพอใจที่ไหน เราทำที่นั่น

ถ้าไม่พอใจแล้วมันขัดมันแย้ง มันต่อมันต้าน เวลามันต่อต้านขึ้นมาต่างๆ มันต่อต้านใน
ใจของมันไง แต่ถ้ามันเป็นจริงขึ้นมา เธอควรทำบุญที่เธอพอใจ แต่ถ้าเอาผลกันล่ะ เอาผลมัน
ต้องเป็นความถูกต้องดีงามไฉน

ในพระพุทธศาสนา อริยสัจ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์ **ชาติปี ทุกุขา**
การเกิดเป็นทุกข์อย่างยิ่ง การเกิดเป็นทุกข์อย่างยิ่งแล้วมันต้องเกิด การเกิดเป็นทุกข์อย่างยิ่ง แต่

ปฏิเสธมันไม่ได้ ปฏิเสธไม่ได้เพราะอะไร เพราะเราไม่สามารถปฏิเสธได้ เราไม่สามารถแก้ไขได้ เราไม่มีอิทธิพลใดๆ หรือมีการกระทำใดๆ ที่จะเอาชนะใจของตนได้ ไม่มี ไม่มีใครมีความสามารถเอาชนะใจของตนได้ ไม่มีใครเอาชนะกรรมของตนได้

ถ้ามันชนะกรรมของตนได้ สัจธรรม สัจธรรมมันเป็นสัจธรรมอันนั้นเอง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรม กราบธรรม กราบธรรมคือสัจธรรมในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่เวลาเทศน์ว่าการขึ้นมา ผลของวิญญูะ ผลของวิญญูะไฉน

เวลาอนุพุพิภคิตา คนที่ยังศรัทธาใหม่ให้เขาฝึกหัดแล้วทำทานของเขา ก่อน ถ้าคนมันไม่ฝึกหัดไม่เปิดหัวใจ มันจะรับรู้สัจธรรมได้อย่างไร มันเปิดหัวใจของมัน ว่าข้าแน่ ข้ายอด ข้าเยี่ยม ข้ายิ่งใหญ่ ข้าแน่ ข้ายอด ข้าเยี่ยม ข้ายิ่งใหญ่

นี่ในเวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก “เธอพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์” เวลาทิพย์สมบัติ ทิพย์สมบัติ เวลาทำบุญกุศลเป็นทิพย์สมบัติ ทิพย์สมบัติมันที่ไหน เวลาเทวดา อินทร์ พรหมเขาไม่มีตลาด มันเป็นทิพย์สมบัติของเขา เขาทำของเขา มา มันเป็นสมบัติของเขา ถ้าสมบัติของเขา แต่เวลาใช้ไปแล้ว มันก็ต้องใช้สอยไปแล้วมันก็ต้องหมดไปเป็นเรื่องธรรมดา พอหมดเป็นเรื่องธรรมดาอะ สิ่งที่เขาเอาอาหารแล้วมันก็ต้องเวียนว่ายตายเกิดในวิญญูะ สิ่งที่เป็นทิพย์ เป็นทิพย์ เป็นทิพย์ในหัวใจของตน แล้วเราเกิดปฏิสนธิมานะมันปิดกั้นในหัวใจของตน มันปฏิเสธคุณงามความดีของใจทั้งสิ้น

ถ้ามีศรัทธามีความเชื่อ ให้มีศรัทธามีความเชื่อให้ฝึกหัดเสียสละของเขา เสียสละของเขา ทำคุณงามความดี พ่อแม่กับลูก ทำความดีนั่นก็บุญทั้งนั้นนะ เวลาพ่อแม่ให้ลูก พ่อแม่ทำเพื่อลูก มันก็เป็นบุญเป็นกุศลทั้งสิ้น แล้วถ้ามันตอบสนองมา ลูกดีงามขึ้นมา มันก็เป็นความภูมิใจของพ่อแม่ เวลาลูกเลี้ยงดูพ่อแม่ ลูกพยายามอุปัฏฐากพ่อแม่ ก็เหมือนกันนั่นก็ทาน ระดับของทานไฉน

คนเขาถาม “ทำไมต้องไปทำบุญกับพระ ทำไมต้องไปทำบุญกับพระ ทำบุญโรงเรียน โรงพยาบาลไม่ได้หรือ” ทำบุญโรงเรียนก็ได้ ทำบุญโรงพยาบาลก็ได้ แต่! แต่ผู้ทรงศีล เนื่อนาบุญของโลก เพราะผู้ทรงศีล ผู้มีศีล ศีลมันต่างกัน พื้นที่มาต่างกัน การทำต่างกัน แต่ถ้าเป็นพระที่ดีงาม สิ่งนั้นเขาก็ทำบุญกุศลต่อเนื่องกันไป ต่อเนื่องกันไป

นี่พูดถึงถ้าจะเอาผลกันล่ะ วัดกันที่ผลของสัจจะเป็นความจริง ถ้ามันเป็นความจริง ความจริง การเสียสละเป็นความจริงอันหนึ่ง การเสียสละนี่เป็นการเสียสละเพื่อหัวใจของเรา การเสียสละเพื่อเปิดหัวใจของเรา การเสียสละเพื่อคุณงามความดีของใจของเรา เพื่อหัวใจของเรา เพื่อหัวใจของเรา เพื่อเราทั้งสิ้น เห็นไหม

การเอาชนะตนเองแสนยาก การเอาชนะคนอื่น เอาชนะด้วยอิทธิพล ด้วยอำนาจ ด้วยกฎหมาย ด้วยต่างๆ เอาชนะเขาได้ทั้งสิ้น แต่มันสร้างเวรสร้างกรรมทั้งสิ้น มันสร้างเวรสร้างกรรมทั้งสิ้น แต่ถ้าเป็นธรรม เป็นธรรม เห็นไหม มันมีการให้มีการต่างๆ สิ่งที่เขามีความขัดแย้ง สิ่งใด เราไปทำให้ไม่มีความขัดแย้งต่างๆ นี่ไงที่เป็นธรรม เป็นธรรม หัวใจมันเปิดใจ

หัวใจมันเปิดคือมันไม่มีทิฏฐิ ไม่มีมานะ ไม่มีขัดแย้ง ถ้ามันไม่ขัดแย้งในหัวใจ มันจะไปขัดแย้งข้างนอกไหม มันขัดแย้งในหัวใจเพราะอะไร มันขัดแย้งในหัวใจเพราะความโลภ ความโกรธ ความหลง หลงผิดก็ได้ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ได้ ถ้ามันก็ได้ ก็ได้ เพราะคำว่า “ก็ได้” มันก็ไม่เป็นธรรมนะสิ แล้วคนที่มีความปรารถนาต่างๆ ก็มีการขัดแย้งการโต้แย้งไข้ใหม่ แต่ถ้าเราให้ได้ เราให้มันจบสิ้นกันไป มันไม่มีการโต้การแย้งขึ้นมาในหัวใจของเรา

สิ่งที่เป็นธรรม เป็นธรรม ให้เขาเสียสละก่อน แล้วให้เขาทำความสงบของใจเข้ามา ถ้าใจสงบระงับเข้ามาแล้ว มันเป็นจริง เป็นจริง ถ้าผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต ถ้าผู้ใดถือรัตนตรัย พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น กองทัพธรรมของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นได้ทำคุณประโยชน์ไว้กับชาตินี้มหาศาล มหาศาลใจ

ดูสิดูในสังคมที่เขาไม่เชื่อถือ เขาไม่ศรัทธาของเขา แล้วเขาก็นับถือผีถือสาวของเขา โดยธรรมชาติของเขา เขาเกิดมาพ่อแม่เขาทำอย่างนั้น ทำตามพ่อแม่ของเขาแล้วทำตามพ่อแม่ของเขา มา ชาวเกษตรกรรมเขาต้องทำไร้ไถนาของเขา เขาไปทำในชนบท มันมีโรคภัยไข้เจ็บ มันมีต่างๆ ร้อยแปดพันเก้าทั้งสิ้น ชีวิตมันทุกข์ยากทั้งสิ้น

ขนาดหลวงตาท่านพูดเอง เวลาท่าน ท่านเกิดมา เพราะเมื่อก่อนทางภาคอีสานเขาไม่ค่อยมีตลาด การซื้อ ขาย แลกเปลี่ยนเขารังเกียจ มันไม่มีตลาด ไม่มีสิ่งใดเลย มันต้องเป็นการกระทำหาอยู่หากินด้วยตัวของตัวเอง ท่านบอกท่านเป็นเด็กๆ เวลาพ่อแม่ของท่านทำอาหารให้

ท่านเป็นคนเอาไปเผื่อแม่เพื่อนบ้าน เขาไม่มีตลาด เขาแลกกัน เขาเปลี่ยกัน เขาให้กัน ในสมัยนั้นนะ แล้วเวลาเขาแลกเปลี่ยน เขาให้กัน สิ่งนี้เขาถือผีถือสาวของเขา วัฒนธรรมของเขา

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น กงทัฬหกรรมได้พยายามเผยแผ่ ได้พยายามให้เขาเลิก ละ เลิก ละความเชื่อเก่าๆ ของเขา ความเชื่อเก่าๆ ของเขา เพื่อมาให้ถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

จะถือพระธรรมทำไม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว สิ่งที่เราทำคุณงามความดีแล้ว เราอุทิศส่วนกุศลถึงความดีต่อกัน การอุทิศส่วนกุศลถึงความดีต่อกัน คือมีหัวใจที่ดั่งใจ ระลึกถึงความดีความดีของกัน แล้วเผื่อแผ่กัน เผื่อแผ่กัน นี้คือบุญกุศล แล้วสังคัมมัธยัมเป็นสุขใหม่ สังคัมมัธยัมขึ้นใหม่ ถ้าสังคัมมัธยัมขึ้น เห็นใหม่ คนที่ชักนำ คนที่โน้มน้าว คนที่มีการกระทำ สังคัมมัธยัมให้เป็นสังคัมชาวพุทธโดยความดั่งใจ นี้พูดถึงสังคัมทางโลกนะ

แล้วถ้าความจริง ความจริง ท่านจะทำอย่างนั้นท่านต้องรู้จักจริงของท่าน ท่านต้องมีสักจะความจริงของท่าน ท่านต้องมีอุดมการณ์ในใจของท่าน ท่านมีอุดมการณ์ในใจของท่านเพราะท่านประพฤติปฏิบัติมาไง เวลาประพฤติปฏิบัติมามันเห็น มันรู้ มันเห็น สิ่งที่เป็นไป ความ เป็นไปต่างๆ ที่มันรู้ มันเห็นขึ้นมา อันนั้นมันเป็นกระแสโลก เป็นผลของวิภูฏะ

แต่ถ้ามันจะเป็นจริง เป็นจริงขึ้นมา มันต้องแก้ไขหัวใจของตน การอบรมบ่มเพาะหัวใจของตน ให้เป็นสักจะความจริงในใจของตนขึ้นมาได้ ถ้าเป็นบุญกุศลของเราเพื่อตนและผู้อื่น ถ้าผู้อื่น เวลาครูบาอาจารย์ที่เป็นลูกศิษย์ลูกหาของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านไปศึกษา ศึกษา แก่จิตแก่ยากนะ แก่จิตแก่ยากนะ แค่นำบุญกุศล แค่นำท่าน ทำไมต้องทำ ทำไมต้องทำ มันได้ มันแย้ง มันขัดมันแย้งไปทั้งสิ้น ความตระหนี่ถี่เหนียว ความเห็นแก่ตัวมันอยู่ลึกๆ ทำไมต้องทำ ทำไมต้องทำ ก็ทำเพื่อตัวเอง ทำเพื่อหัวใจของตน แต่มันเห็นว่าไม่ใช่ มันไปอยู่ข้างนอก ส่งออกไปให้เขา ให้เขาเพื่อความร่มเย็นเป็นสุข เพื่อความสุข ความสงบระงับไป

นี่ก็เหมือนกัน เวลาแก่จิต แก่จิต ทำความสงบของใจเข้ามา ทำไมมันไม่สงบเสียที ไม่สงบมันก็ส่งออกไป ส่งออกเป็นเรื่อง มันไม่ต้องคิดมันก็ส่งออกไปแล้ว เพราะมันเป็นสักจะ เป็นข้อเท็จจริงไง เพราะธรรมชาติของมนุษย์มันต้องคิด คิดก็ส่งออกไป ความคิดมันส่งออกไป ความคิดมาจากไหน ความคิดมาจากพลังงาน มาจากหัวใจ มันก็ส่งออกไปไง โดยธรรมชาติของมัน มันส่งออกไปของมันอยู่แล้วโดยธรรมชาติ

คุณแม่้ำลี มันไหลไปปากอ่าวทั้งนั้นนะ แม่น้ำมันต้องลงสู่ปากอ่าว ความคิดของคนมัน
สรุปลงที่ภาษา ลงที่สมมุติบัญญัติ แต่มันออกมาจากจิตทั้งสิ้น คนตายมันคิดไม่ได้

ฉะนั้น เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านสอนไป ศาสนทายาท คิดเท่าไรก็ไม่รู้ต้องหยุด
คิด แล้วจะหยุดอย่างไรละ ความคิดจะหยุดอย่างไร **หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ**
หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านสอน ท่านสอนนะให้ทำความสงบของใจเข้ามาก่อน ทำความสงบ
ของใจเข้ามาก่อน ถ้าใจมันสงบระงับแล้ว สมาธิเป็นสากลไป สมาธิมันรับรู้โดยหัวใจ ถ้าสมาธิ
เป็นสากลแล้ว เห็นไหม ทิฏฐิमानะ ความเห็นความขัดแย้งมันจะอยู่ที่ไหนละ ถ้ามันมีความเห็น
ความขัดแย้งอยู่ในใจของเรา มันจะเป็นสมาธิไม่ได้

สมาธิคือการเอาชนะใจของตน ถ้าชนะใจของตนแล้วมันเป็นสากล สมาธิไม่ใช่หญิง
ไม่ใช่ชาย ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่บุคคล ไม่ใช่เรา ไม่ใช่เขา ไม่มีการแบ่งแยก แล้วทำของมันแล้ว ทำ
สมาธิก็มีความสุขแล้ว พุทฺธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

นี่เ็นเวลาวันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญของโลก เพราะเป็นความสำคัญขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้ว แล้วทำประโยชน์กับ
โลก แล้วผลของการกระทำเผยแพร่มา ๒,๐๐๐ กว่าปี

ในเมืองไทยเรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านมาค้นคว้าของท่านไป แล้วมันเป็นความจริง
ขึ้นมาในใจของท่านไป แล้วท่านสร้างศาสนทายาทไป สร้างศาสนทายาท นั่นคือต้นเหตุในการ
เป็นประเพณีวัฒนธรรมให้สังคมไทยเราพร้อมเย็นเป็นสุข สังคมไทยเราพร้อมเย็นเป็นสุขนะ

ความพร้อมเย็นเป็นสุข เห็นไหม ความพร้อมเย็นเป็นสุขเพราะจิตใจของคนที่ไม่เสียสละมันมีเพื่อ
แผ่ต่อกัน คำว่า “มีการเพื่อแผ่ต่อกัน” นี่เป็นเรื่องระดับของท่าน ระดับของศีล ระดับของการ
ภาวนา ฆราวาสธรรม ฆราวาสธรรม เราเป็นฆราวาส เราเป็นฆราวาสมันก็มีธรรมของฆราวาส
กตัญญูกตเวทิตะเป็นเครื่องหมายของคนดี ความกตัญญู การรู้จักผิดชอบชั่วดี สิ่งใดควรทำ สิ่งใด
ไม่ควรทำ เรามีสติสัมปชัญญะเพื่อหัวใจของเรา เพื่อชีวิตของเรา เพื่อความดำรงชีพของเรา

แล้วถ้าคนที่มีอำนาจวาสนาขึ้นมา เห็นไหม เขาอยากจะทำประเพณีปฏิบัติ เขาอยากจะมี
คุณสมบัติความเป็นจริงในพระพุทธศาสนา เราไม่ใช่เกิดมาแล้ว เกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบ
พระพุทธศาสนาแล้วเปล่าประโยชน์ ไม่ได้สิ่งใดเป็นสมบัติของตนไป

หลวงตาท่านสอน ถ้าพระนักปฏิบัติไม่ทรงศีล ทรงธรรม ใครจะทรง ทรงอย่างไร อะไร ทรง ถ้ามันทรงได้ในหัวใจ ถ้ามันทรงในหัวใจขึ้นมา ถ้าใจเป็นธรรมแล้ว อะไรมันจะเข้าไปบีบคั้น อะไรมันจะเข้าไปตอแย อะไรมันจะทำให้เกิดความทุกข์ในใจละ

คุณค่า คุณค่ามันอยู่ตรงนี้ รัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม การตรัสรู้ธรรมต้องมีอำนาจวาสนาสรางมา ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ได้พระองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีการซ้อน ซ้อนไม่ได้ เพราะอะไร มันยิ่งใหญ่ มันยิ่งใหญ่ มันการสร้างมาด้วยอำนาจวาสนาบารมีที่ยิ่งใหญ่ พอยิ่งใหญ่เกิดเป็นพุทธะ สอน ๓ โลกธาตุ สอนเทวดา อินทร์ พรหม

ไอ้เราชาวพุทธ คนที่ยังศรัทธาใหม่ก็มันจะมีจริง ไม่มีจริง อันนี้เก็บไว้เป็นสิทธิ์ของตน เป็นสิทธิ์ของตนเพราะอะไร เพราะคนมีกายกับใจ ร่างกายเราเลี้ยงด้วยอาหาร ด้วยปัจจัยเครื่องอาศัย แล้วหัวใจละ แล้วเวลาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ถ้ามันหมุนเวียนของมันไปละ ถ้ามันหมุนเวียนของมันไป ถ้านรกสวรรค์ไม่มีมานั่งอยู่นี้คือใคร เพราะอะไร เพราะถ้าไม่มีอะไร จะมาเกิด ก็เกิดจากแม่เิง เกิดจากท้องพ่อท้องแม่ แต่ความจริงกรรมพาเกิด มันเป็นข้อเท็จจริงของมัน แล้วถ้าไม่มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาตรัสรู้ มันจะไม่รู้ชัดเจนว่ามันมาจากไหน

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บุปเพณิวาสนาสติปัญญา ตั้งแต่พระเวสสันดรไปชาติสุดท้ายเป็นพระเวสสันดรทำคุณงามความดีขนาดนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์ต้องสละลูกสละเมีย แล้วถึงสุดท้ายแล้วจะมาตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

มันต้องมีที่มาที่ไปสิ เราเกิดเป็นคน เห็นไหม สิทธิเสรีภาพเท่ากัน ทุกอย่างเหมือนกัน แล้วเวลาบุญกุศลมันเหมือนกันไหม แข่งอำนาจวาสนาแข่งกันไม่ได้ไง นี่ไงที่มาที่ไป เวลาเป็นสัจจะเป็นความจริงไง

วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเป็นวันวิสาขบูชา องค์การยูเนสโกให้เป็นวันสำคัญของโลก แล้วเวลาวันสำคัญของโลก พระพุทธศาสนา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ ผู้ที่ค้นคว้าสัจจะความจริง เขาประกาศให้หลวงปู่มั่นเป็นบุคคลสำคัญของโลก

เพราะศาสนาเป็นความจริงใจ ศาสนาเป็นความจริง มีคุณงามความดีของมันใจ แล้วมีผู้
บุกเบิกค้นคว้ากระทำขึ้นมา จนเป็นความจริงขึ้นมาในใจใจ โลกทั้งโลกยอมรับนะ

เราเองเราเป็นชาวพุทธ เราเป็นชาวไทย เป็นชาวพุทธ แล้วหลวงปู่มั่นท่านก็เป็นชาว
ไทย เป็นชาวพุทธ เป็นพระในประเทศไทยที่พยายามค้นคว้าขึ้นมาให้เป็นความจริงใน
ใจของท่าน ให้มันเป็นการยืนยันว่าพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ สัจธรรม ผู้ที่ปฏิบัติ
ธรรมสมควรแก่ธรรมมันมีอยู่จริง มันทำได้จริง

แล้วทำได้จริง เราควรภูมิใจถึงสัจจะความจริงในศาสนา ในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
แล้วเราเคารพบูชาของเรา แล้วให้เป็นแรงส่งในใจของเรา ให้รู้จักค้นคว้า รู้จักการประพฤติ
ปฏิบัติ รู้จักหาสัจจะความจริงในใจของตน หาพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานในใจของตน

ใจที่มันทุกข์มันยาก ใจที่มันลำบากลำบากอยู่นี้ พยายามฝึกหัดค้นคว้าของมัน เป็น
สมบัติของเราจริงๆ สิ่งที่เราทำทางโลกมันเป็นปัจจัยเครื่องอาศัย มันเป็นเครื่องอยู่ของชีวิต ชีวิต
มันต้องมีปัจจัย มันต้องดำเนินต่อไป ดำเนินไว้ แล้วหัวใจมันต้องหมุนไปอย่างนี้

แล้วถ้าเรามีการยืนยันจากวันวิสาขบูชา วันสำคัญของโลก แล้วบุคคลสำคัญของโลก
แล้วเราเองก็อยู่บนโลกนี้ โลกนี้เป็นเรื่องของโลก แต่เรื่องหัวใจของเรา เราต้องดูแลของเราเอง
เราจะรักษาของเราเอง เพื่อสัจจะ เพื่อความจริงให้มันปรากฏขึ้นเป็นปัจจัยตั้ง เป็นสันติปฏิภาณ รู้
จริง เห็นจริง ท่ามกลางความรู้สึก ท่ามกลางหัวใจของเรา เอวัง